

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/88/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617010375
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617010375.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Lesňákovvej a prísediacich Ing. arch. Moniky Tylkovej a JUDr. Jaroslava Tomčíka na hlavnom pojednávaní dňa 7. februára 2018 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 166 Trestného poriadku

obžalovaný

I. S. M. U. Í. H., nar. XX. X. XXXX v X. S., trvale bytom Z.. Z. XXXX/X, X. S., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a v Ústave na výkon väzby Leopoldov,

sa za skutky, z ktorých bol právoplatne uznaný vinným rozsudkami Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/7/2010 zo dňa 2. 2. 2010, sp. zn. 2T/103/2010 zo dňa 25. 10. 2010, a sp. zn. 2T/86/2011 zo dňa 8. 11. 2011 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. a/ Trestného zákona) formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona (§ 138 písm. d/ a § 140 písm. c/ Trestného zákona) formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. a/ Trestného zákona), prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchatelstve podľa § 20 Trestného zákona,

o d s u d z u j e:

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. d/, písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 2 (dva) týždne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona súd z a r a ď u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd r u š í výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/103/2010 z 25. 10. 2010, ktorým bol odsúdený podľa § 188 ods. 2, § 38 ods. 7, § 41 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň bol týmto rozsudkom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/7/2010 z 2. 2. 2010, ktorým bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a

8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd r u š í výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/7/2010 z 2. 2. 2010, ktorým bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd súčasne zrušuje všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/86/2011 zo dňa 8. 11. 2011 súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú dňa 29. 6. 2011 medzi obvineným I. S. a Okresnou prokuratúrou Liptovský Mikuláš, a I. S. uznal za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Podľa §188 ods. 2, § 38 ods. 7, § 41 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 100 mesiacov, na výkon ktorého bol, v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona, zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Poškodeného s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Súčasne súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/103/2010 zo dňa 25. 10. 2010, ktorým bol odsúdený podľa § 188 ods. 2, § 38 ods. 7, § 41 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol týmto rozsudkom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/7/2010 zo dňa 2. 2. 2010, ktorým bol I. S. odsúdený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 8. 11. 2011.

Odsúdený I. S. podal dňa 11. 1. 2016 návrh na povolenie obnovy konania smerujúci proti výroku o treste, s odôvodnením, že trest odňatia slobody mu bol uložený v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012. Súčasne poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj/44/2013 k základnému postupu súdu prvého stupňa vo vzťahu k vykonaniu citovaného nálezu ÚS SR, podľa ktorého stratila účinnosť veta za bodkočiarkou v § 41 ods. 2 Trestného zákona, a teda ide o situáciu predpokladanú v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ÚS SR o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 2Nt/2/2016-209 zo dňa 21. 9. 2016 súd postupom podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. a § 400 ods. 1 Trestného poriadku povolil obnovu konania v trestnej veci odsúdeného I. S., ktorá skončila právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/86/2011 zo dňa 8. 11. 2011 a zrušil výrok o treste z uvedeného rozsudku v prospech odsúdeného. Druhým výrokom predmetného uznesenia súd podľa § 403 Trestného poriadku nevzal odsúdeného I. S. do väzby. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 9. 2016. Podľa § 404 ods. 2 Trestného poriadku nerozhodol o vrátení veci prokurátorovi do prípravného konania, keďže výrok o vine právoplatného rozsudku, ktorým bola schválená a potvrdená dohoda o vine a treste, ostal nedotknutý a bol zrušený len výrok o treste.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/86/2011 zo dňa 17. 3. 2017 v konaní po povolení obnovy konania súd znovu rozhodol o treste obžalovaného, ktorý bol uznesením Krajského súdu Žilina č. k. 1To/76/2017-270 zo dňa 8. 7. 2017 zrušený z dôvodu nutnosti postupu podľa § 334 ods. 3 Trestného poriadku, kedy mal súd uznesením vrátiť vec prokurátorovi do prípravného konania, pretože medzi prokurátorom a obžalovaným nedošlo v novom konaní po povolení obnovy k dohode o novom treste. V intenciách uznesenia odvolacieho súdu, preto prvostupňový súd pokračoval na verejnom zasadnutí, kedy uznesením zo dňa 13. 9. 2017 vrátil vec prokurátorovi do prípravného konania.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 27. 9. 2017 na Okresný súd Liptovský Mikuláš obžalobu na I. S. pre skutok kvalifikovaný ako prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je uvedený v predmetnej obžalobe.

Podľa § 404 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ak bola právoplatne povolená obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením prokurátora o zastavení trestného stíhania, podmienenom zastavení trestného stíhania alebo o podmienenom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného, pokračuje sa v prípravnom konaní. V ostatných prípadoch pokračuje súd po právoplatnom povolení obnovy konania v konaní na podklade pôvodnej obžaloby, ak sa nevyslovilo, že vec sa vracia prokurátorovi do prípravného konania. Ak súd zrušil právoplatný rozsudok, ktorý bol vyhlásený na základe konania o dohode o vine a treste, vždy vráti vec prokurátorovi do prípravného konania.

Právoplatný výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/86/2011 zo dňa 8. 11. 2011, a rovnako ani právoplatný výrok o vine rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/7/2010 zo dňa 2. 2. 2010, ktorého výrok o treste bol zrušený rozsudkom sp. zn. 2T/103/2010 zo dňa 25. 10. 2010 a ani právoplatný výrok o vine rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/103/2010 zo dňa 25. 10. 2010, ktorého výrok o treste bol následne zrušený rozsudkom sp. zn. 2T/86/2011 zo dňa 8. 11. 2011 neboli povolením obnovy konania dotknuté.

Vzhľadom na to, že obnova konania bola povolená len vo výroku o treste a vec bola prokurátorovi vrátená do prípravného konania, súd pokračoval na podklade novej obžaloby. Na hlavnom pojednávaní konanom po povolení obnovy konania dňa 7. 2. 2018, súd umožnil obžalovanému a prokurátorovi, aby uzavreli dohodu o treste. Keďže strany nemali záujem uzavrieť dohodu, súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Prokurátor, obhajca a obžalovaný nenavrhli výsluch obžalovaného.

Listinnými dôkazmi mal súd preukázané, že obžalovaný I. S. bol doposiaľ 4-krát súdom trestaný za trestnú činnosť najmä majetkového a násilného charakteru, v prvom prípade v roku 2008 súd schválil uzavretý zmier. Posledný záznam svedčí o odsúdení, pre ktoré sa vedie aktuálne trestné konanie z dôvodu rozhodovania o treste po povolení obnovy konania. Podľa aktuálnej lustrácie v registri priestupkov nemá záznam. V súčasnosti sa proti nevedie žiadne iné trestné konanie. Obžalovaný I. S. sa odo dňa 3. 2. 2010, kedy nastúpil výkon trestu z výkonu väzby, nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom a Ilave, odkiaľ bol dňa 14. 7. 2015 premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov. Počas výkonu väzby správanie odsúdeného nebolo na požadovanej úrovni (nadväzovanie nepovolených kontaktov). Správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody taktiež nie je na požadovanej úrovni, pretože sa u neho opakovane vyskytujú nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku, nepodával pracovné výkony na požadovanej úrovni, bol neustrojený, nenastúpil previerku stavu odsúdených, fajčil mimo vyhradených priestorov, mal fyzické konflikty s odsúdenými, prechovával nepovolené veci, neplnil pokyn príslušníka ZVJS, spal a pozeral TV v nepovolenom čase. Ku dňu podania hodnotenia dňa 30. 1. 2018 mal evidovaných 18 disciplinárnych trestov (posledný uložený dňa 13. 12. 2017 za prechovávanie nepovolených vecí). Evidovanú má 1 disciplinárnu odmenu zo dňa 28. 9. 2012 za vzorné plnenie si pracovných povinností. Aktuálne je v kolektíve odsúdených znášanlivý, konflikty nevyhľadáva. K personálu ústavu sa správa slušne, avšak má tendenciu vyjadrovať sa k pokynom. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferenciacnej skupiny „C“. Okresným súdom Trenčín bol z dôvodu opakovaného porušovania povinností odsúdeného dňa 12. 10. 2010 preradený z ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia. Počas výkonu trestu pracoval na dvoch pracoviskách, na návrh zmluvného partnera bol vyradený pre nepodávanie pracovných výkonov na úrovni, zásady BOZP dodržiaval, aktuálne pracovne zaradený nie je. Voľný čas trávi sledovaním televízie, počúvaním rozhlasu, čítaním, zapája sa do športových aktivít je členom stolnotenisového krúžku, zúčastňuje sa športových súťaží a prednášok. Kontakt udržiava s najbližšími príbuznými.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. U obžalovaného boli zistené dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, že obžalovaný sa ku trestnej činnosti priznal a trestnú činnosť ofutoval, a tiež podľa § 36 písm. d/, že trestnej činnosti sa dopustil vo veku blízkom veku mladistvých, čo vyplýva aj z konštatovania v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/103/2010. Zistená bola jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, že obžalovaný už bol za trestnú činnosť odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/135/2007. Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri prevahe poľahčujúcich okolností sa znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Obžalovaný spáchal prejednávany skutok skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/103/2010 zo dňa 25. 10. 2010 za iný trestný čin, a tiež skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/7/2010 zo dňa 2. 2. 2010 za iný trestný čin, preto v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona boli zrušené výroky o treste uvedených rozsudkov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a obvinenému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa trestnej sadzby najprísnejšieho zo zbíhajúcich sa trestných činov, ktorým je zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, za ktorý možno uložiť v základnej trestnej sadzbe trest odňatia slobody od 7 do 12 rokov. Obžalovaný viacerými skutkami spáchanými v novembri 2008, dňa 16. 9. 2009, dňa 13. 8. 2009, spáchal viaceré úmyselné trestné činy, z ktorých štyri sú zločinmi, preto je súhrnný trest odňatia slobody uložený v súlade s ustanovením § 41 ods. 2 veta prvá, keď za danej situácie horná hranica trestnej sadzby najprísnejšie trestného zo zbíhajúcich sa trestných činov sa zvyšuje o 1/3-inu. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné poukázať na to, že asperačná zásada ako taká zrušená nebola, pretože nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012, uverejnenom v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z., bol konštatovaný nesúlad len časti ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona (prvá veta časť za bodkočiarkou), ktorá upravovala ukladanie trestu v hornej polovici takto upravenej trestnej sadzby, s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR a ktorá zverejnením v Zbierke zákonov SR stratila účinnosť a dňa 22. 6. 2013 aj platnosť (čl. 125 ods. 3 Ústavy SR).

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu bral súd do úvahy, najmä vyššie uvedené zásady, prevahu poľahčujúcich okolností, osobu páchatel'a, ktorý opakovane stál pred súdom za rozsiahlu úmyselnú trestnú činnosť, a to prevažne násilného charakteru a namierenú aj proti majetku iného, zištné pohnútky páchatel'a, následok trestnej činnosti, súčasne aj možnosti nápravy páchatel'a. Zároveň však zohľadnil aj skutočnosť, že obnova konania bola povolená v prospech obžalovaného a jej dôvodom bola snaha o dosiahnutie trestu v inej, zníženej výmere. Vzhľadom na doterajšie správanie obžalovaného vo výkone trestu však neumožňoval súdu prijať záver o opodstatnenosti a dôvodnosti upustenia od uloženia súhrnného trestu. Hoci obžalovaný argumentoval, že disciplinárne potrestania získaval v dôsledku odbojného a nesúhlasného postoja v začiatkoch jeho výkonu, je tvrdenie je v rozpore s preukázanými faktami, keď je zrejmé, že posledný disciplinárny trest mu bol uložený dňa 13. 12. 2017, teda už v priebehu konania, v ktorom sa nanovo rozhoduje o výške trestu za celú zbíhajúcu sa trestnú činnosť. Na druhú stranu je však potrebné si uvedomiť, že obžalovaný doposiaľ vykonal trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov (po započítaní výkonu väzby a výkonu trestu v predchádzajúcich trestných veciach ho vykonal dňom 18. 9. 2017) a v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol nariadený v konaní sp. zn. 2T/135/2007 (predpokladaný koniec jeho výkonu pripadá na 18. 3. 2018). preto je otázne aký prevýchovný účel by bolo možné očakávať od jeho ďalšieho navyšovania až o maximálne ďalšie 4 mesiace oproti doposiaľ vykonanému trestu. Z týchto dôvodov súd zvolil symbolické navyšenie trestu odňatia slobody, pričom vzal do úvahy aj to, že súhrnný trest je v tomto konaní ukladaný nielen za spáchané zločiny, ale aj za prečin, pri ktorom by inak prichádzalo do úvahy aj zastavenie trestného stíhania pre neúčelnosť. Z týchto dôvodov súd považuje trest odňatia slobody ukladaný po povolení obnovy konania za situácie, keď len nepodmienečný trest odňatia slobody môže naplniť účel trestu, a to vo výmere 8 mesiacov a 2 týždne za trest primeraný, ktorý je spravodlivým a objektívnym obrazom potrieb individuálnej a generálnej prevencie. K argumentácii obhajoby o tom, že v pôvodných predchádzajúcich konaniach sa aplikovalo protiústavné ustanovenie o asperačnej zásade a od tohto trestu sa následne odvíjali všetky ďalšie súhrnné tresty, ktoré boli obžalovanému uložené, podľa názoru súdu neobstojí, pretože týmto rozhodnutím sa rušia predchádzajúce výroky o trestoch a zároveň sa súd spravoval zásadou, že v konaní po povolení obnovy konania nesmie byť novým rozsudkom

uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku. Uložený trest odňatia slobody zodpovedá aktuálnym zákonným pravidlám a zásadám ukladania trestu a v súlade s nimi je i primeraným zmiernením pôvodne uloženého trestu.

Hoci boli formálne splnené podmienky pre zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu (dňa 13. 8. 2009) nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, ako vyplynulo z hodnotiacej správy ÚVTOS obžalovaný bol dňa 12. 10. 2010 rozhodnutím súdu preradený na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia v dôsledku opakovaného porušovania povinností. Keďže od uvedenej doby nedošlo k zmene zaradenia do ústavu na výkon trestu a je zrejmé, že obžalovaný pokračoval v nastúpenom trende získavania disciplinárnych trestov opakovaným porušením svojich povinností, nebol dôvod na zmenu zaradenia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.